Folkbåtsnytt

NYHETSBREV FRÅN SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET, SFF • **NO 2 NOV 2021**

SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET

Foto: Jerker Norlander

ORDFÖRANDESPALTEN

Ett något ”rumphugget” Folkbåtsår går mot sitt slut. Vi fick till ett SM i Stenungsund till slut. Mästare detta år blev Donald Bratt efter en nervig slutstrid med 2019 års mästare Hans Hamel. Stort grattis!

Sm:et präglades av lite ojämt väder vilket man måste säga är lite ovanligt för Augusti. Själv seglade jag hem på söndagen till Ljungskile på för mig en rekordtid på bara fock.

Nåväl- vi fick till ett SM trots en del organiska svårigheter, vilket kändes viktigt efter förra årets inställda SM.

Årsmötet i STSS klubbhus avlöpte utan krångel. Två nya styrelsemedlemmar valdes- Lars Wramner och Pehr Ola Pehrsson. Som ni nog alla vet förlorade vi Paj. Folkbåtsnestorn från Ystad Håkan Håkansson valde att dra sig tillbaka med ålderns rätt. Jag kan inte med ord beskriva hur tacksamma vi är för Håkans nedlagda arbete för vår fina båt under många år! En man med koll vill jag säga!

Stort Tack Håkan!

Håkan ställer fortfarande upp om jag funderar på något. En sann Folkbåtsvän!

Våra nya styrelsemedlemmar presenterar sig själva på annan plats i tidningen.

Nästa års SM är ju placerat i Ystad samma helg i augusti som årets SM. Eftersom det ligger söderut hoppas vi på bättre väderförutsättningar!
Något som var ledsamt var att på grund av det dåliga vädret så blev årets eskadersegling inställd. Men vi får väl pröva konceptet nästa gång SM:et går på västkusten !
Hösten här i väst har varit regnig och kall minst sagt. Hade planerat en tur längs Bohuskusten med min gamle kompis ”Masnatta” Lars P, men det blev ingen lucka i lågtryckspassagerna. Ledsamt, det kändes som en evighet sedan jag seglade i mitt Bohuslän. Vi får göra ett nytt försök till våren.

Nu måste vi se fram emot nästa års seglingssäsong med Guldpokalen i Kiel och SM i Ystad!

Vi ses på vattnet !
Roffe

PS: som du nog vet fyller Folkbåten 80 år 2022. För att uppmärksamma och utnyttja detta faktum att marknadsföra Folkbåten kanske Du har några idéer?

Isåfall kan du kontakta Lars Edvardsson i mediagruppen eller någon annan i styrelsen!
DS

Nya i styrelsen

Pehr Ola Pehrsson

SWE 1249 invaldes i SFF:s styrelse vid årsmötet i Stenungsund 2021. Som ny i styrelsen vill jag presentera mig och berätta lite om min bakgrund. Jag är född 1959, uppväxt i Ystad och sedan många år engagerad i Ystads Segelsällskap, på senare tid även i Simrishamns Segelsällskap. Efter att ha seglat diverse jolle- och kölbåtsklasser hamnade jag i början av 1980-talet i klassen Nordisk Folkbåt, inledningsvis som gast vid ett par SM och senare med egen båt. Efter juristutbildning i Lund och domarutbildning i Jönköping och Falköping har jag under större delen av mitt yrkesverksamma liv arbetat som åklagare på olika platser i södra Sverige, med några års avbrott för tjänstgöring i Justitiedepartementet. Sedan omkring 25 år är jag åter bosatt i Ystad, nu med stockholmsfödda hustrun Tina och en dotter.

Sedan drygt 40 år är jag licensierad seglingsledare, domare och mätman, sedan några år även SFF:s förbundsmätman. Genom åren har jag ansvarat för eller varit delaktig i anordnandet av flera mästerskapsarrangemang, såsom EM och ett flertal SM i olika klasser, däribland för Nordisk Folkbåt två SM i Ystad samt SM och Guldpokalen i Simrishamn 2018. Just nu är jag fullt sysselsatt med förberedelserna inför SM Nordisk Folkbåt och två andra SM i Ystad 2022.

Jag hoppas att i SFF:s styrelse kunna bidra med mina erfarenheter.

Lars Wramner

Här kommer en kort presentation:
Jag började segla Folkbåt i början av 80-talet och fortsatte till mitten 00-talet. Först hade jag två träbåtar följt av två plastbåtar. Mest framgång på kappseglingsbanorna hade jag med träbåten SWE-776 och med plastbåten SWE 1301. Det blev segrar på en del lokala regattor på Västkusten och några säsongsserier, på SM hamnade jag oftast strax ovan 10:e plats. Av familjeskäl tvingades jag sälja den fina SWE 1362 för ca 15 år sedan.

Under ett antal år var jag aktiv i styrelserna i Västkustens folkbåtsklubb och i Svenska Folkbåtsförbundet. Det senare var jag med att bilda i dess nuvarande form. Jag fick även förmånen att var med och bilda NFIA tillsammans med några tyskar. Största evenemanget var 50-årsjubileumet i Marstrand 1992 där jag var huvudansvarig för planeringen. Då deltog ca 65 båtar från bl.a. Sverige, Danmark, Tyskland, Finland och USA.

Yrkesmässigt har jag arbetat som läkare men har i år avslutat min aktiva yrkeskarriär. Jag bor tillsamman med Magdalena i centrala Göteborg och vi har sommarställe på Instön, ön innan Marstrand. Där ligger även min nuvarande folkbåt, SWE 1327, som jag köpte förra sommaren. Det är en båt från FolkebådCentralen, byggd i början av 80-talet. Skicket var lite eftersatt så den har behövt lite extra insatser, hoppas ha den i bra skick till nästa år.

Jag ser fram emot att få, tillsammans med övriga i styrelsen, vara med och utveckla folkbåtsseglandet i Sverige och få fler att segla denna fantastiska segelbåt.

Bäst folkbåtshälsningar, Lars

VI TACKAR VÅRA SPONSORER 2021

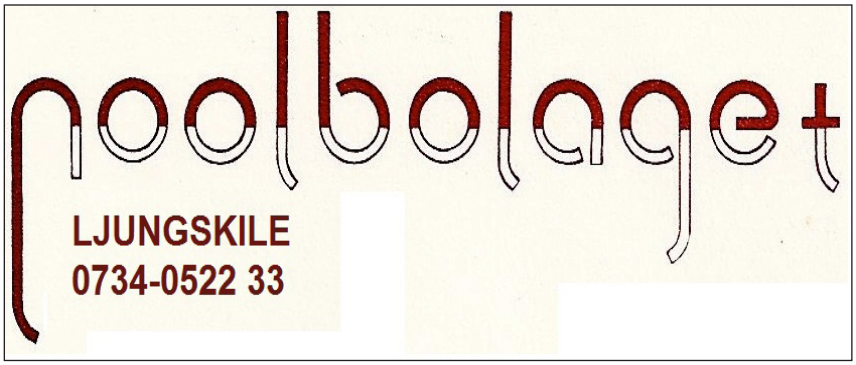

Sponsorer till SM 2022

Vi söker nu generösa sponsorer inför 2022. Du som läser detta har kanske en arbetsgivare eller rentav ett eget företag som kan vara intresserad av att bli presenterad i Folkbåtsnytt under året och synas på Förbundets hemsida, kostnaden för detta är endast 3.000 kronor/år. Vi tar även gärna emot attraktiva nyttosaker som kan vara lämpliga till prisbordet. Tänk kreativt, kanske din gast eller varför inte din granne kan vara en presumtiv sponsor.

Kontakta gärna någon i styrlsen för ytterligare information.

Låg aktivitet i flottiljerna pga Coronan

OSTKUSTEN Efter en lång vinter och vår utan möjlighet till aktiviteter fick vi äntligen kappsegla och träffas igen i juni. Anders Olsen var bäst i ost och vann Vikingaregattan med DM, medan Åke Ljungqvist var starkast vid Rasta i september. Vid SM i Stenungsund blev bästa OFK-båt 1311 Tummelisa med Johan Rasin, Erik Holmer och Konrad Kyander medan guld- respektive silvermedaljer delades ut till OFK-medlemmarna Donald Bratt och Christian Söderbäck.

2021 bjöd även ett antal förluster i Stockholmsområdet när Snudd försvann till Tyskland, Amanda till Västkusten och Hugolina till havets botten – se separat artikel. Även folkbåtsseglaren Charlie Lagergren lämnade oss i våras.

Hur OFK:s årsmöte ska hållas är ännu inte bestämt vid pressläggning, men kallelse kommer när det är dags på vanligt vis.

/OFK

SKÅNE Efter pandemin och därav föranledda restriktioner har verksamheten här i söder varit mycket begränsad. Några båtar har bytt ägare och vi hoppas alla på att SM Nordisk Folkbåt i Ystad 2022 ska medföra ett uppsving för klassen, såväl regionalt som lokalt.

Pehr Ola

VÄSTKUSTEN Så passerade 2021 års säsong. Aktiviteten var tyvärr låg med ett lysande undantag. Lennart Magnusson seglade hem en bronspeng på SM. Vidare seglade han Jysk mästerskap i Danmark med den äran. Han är ju alltid i toppen på seglingarna så det lär nog bara vara en tidsfråga när han får stiga högst upp på pallen här hemma. Västkusten har fått välbehövlig förstärkning av två ”återvändare”. Den ene Lars Wramner var mycket aktiv på 90-talet och var b.l.a med och startade NFIA. Han har redan tagit plats i vår förbundsstyrelse.
Den andre är Lennart Röök som blev SM-vinnare 1968 i Marstrand med sin FS 160 ”Fiorina”. Detta är så kul tycker vi! Västkusten behöver en nystart!

Roffe

Foto: Christer Svensson

Kassören har ordet

Årsavgiften 2021/2022

Nu är höst och vinter här, båtarna är uppe på land och vilar upp sig, det är dags för den årliga medlemsavgiften. Bifogat finner Du ett inbetalningskort avseende årsavgiften 2021/2022. Årsavgiften är oförändrad 300:- varav 30:- går vidare till din flottilj.

Uppge gärna din e-postadress när Du betalar. Med fungerande adresser kan flottiljerna och förbundet nå ut med information om lokala träffar och seglingar oftare än i Folkbåtsnytt i stället för att lägga pengar på porto.

Du som redan betalat avgiften har fått ett överkorsat inbetalningskort.

F SWE 1239 Hugolina: 1976 – 2021

”Du har säkert hört vad som hänt min båt” har jag flera gånger sagt denna höst. Svaret är ofta ett släpande ”neeej?”.

När jag börjar berätta vad som hänt ser jag i ansiktet när poletten trillar ner - ”åh fan, var det din båt?”.

Min och Gustafs väg till Folkbåtsägare började då (folkbåts) doktor Anders Olsen blivit färdig med sin renovering av JoJo. Anders satt då i den lyxiga sitsen att äga 2 Folkbåtar. I ett generöst och lyckat rekryteringsförsök frågade han mig om jag inte ville låna hans plastfolka, få med mig några sköna ”ungdomar” och ge oss på att försöka klå gubbarna på SM i Sandhamn. Gustaf var med på resan och blev lika biten han. Fattiga studenter som vi var väntade vi in den billigaste plastbåten vi kunde hitta. När så Hugolina (då Johanna II) dök upp på Blocket bad jag Anders om lite tips och råd. Vad ska man kolla efter? Är det ett problem att den är så gammal? Finns det utsatta ställen - typ kölinfästning - man måste kolla noggrant? ”Nää, det är så mycket plast i en Folkbåt och den har har ju lång köl i järn. Den är lite som en stridsvagn på vattnet” svarade Anders lugnt. Jag rådfrågade även vår dåvarande mätman PAJ. Även han svarade förtroendeingivande att en Folkbåt tål allt. Jag ler åt ironin när jag tänker tillbaka på de samtalen, och jag håller fortfarande med både Anders och PAJ. Men precis som solen har fläckar och en stridsvagn kan bli sprängd så går det också att sänka en Folkbåt.

När varken jag eller Gustaf hade möjlighet att vara ute med Hugolina denna sommarvar det nära att vi struntade i att sjösätta. Men så kom jag att tänka på hurdet kom sig att vi köpte en Folkbåt. Jag frågade en familjevän om han var intresserad av att låna båten över sommaren. Min förhoppning var att han skulle kunna köra några av regattorna i Stockholm och precis som jag och Gustaf inse hur kul det är att segla Folkbåt! Björn tackade ja, Hugolina skulle få smaka på Östersjön denna sommar ändå och kanske skulle vi ha ännu en till båt på startlinjen nästa år med Björn vid rorkulten.

På väg att bli Folkbåtsfrälst sätter Björn med sin kamrat kurs mot landstället en bit ut i Stockholms skärgård. De har seglat lite mer än halvvägs när de ser en stor motorbåt bakom sig med kurs rakt mot dem. Den läskiga känslan ”jag tror inte de ser oss” börjar infinna sig, och de ställer sig upp i båten för att påkalla uppmärksamhet. Och de ser dem inte. Man har inte många sekunder på sig när man inser att nu kommer det smälla, och som tur är kastar sig båda i sjön. Strax norr om Sollenkroka blir Hugolina påkörd av en 52 fot lång motorbåt, masten blir plocke-pinn och hon sjunker inom några minuter. De har kastat sig åt var sitt håll och krafterna i kollisionen är så stora att Hugolina träffar Björn i kropp och huvud.

Skvallret som icke införstådda vänner har hört gör gällande att motorbåten därefter fortsatte till Sandhamn som om ingenting har hänt, men det stämmer inte. När vi kommit så här långt in i historien börjar man ju undra vad det är för människor som har framfört detta fartyg. När de är framme vid min sjunkande pärla har de ändå vett och sinnesnärvaro nog att fråga ”hur många var ni ombord?” De plockar upp seglarna i sin båt, samtidigt som en Waxholmsbåt pausar sin tur och erbjuder assistans. Björn med kamrat byter båt ännu en gång, där en av passagerarna passande nog är läkare. Från Waxholmsbåten görs bedömningen att sjukhus är nästa stopp för Björn, som blir hämtad med helikopter från närmsta ångbåtsbrygga.

Sydd i huvudet och med trasiga revben räckte det med en natt på sjukhuset för Björn, det är vi alla väldigt glada över. Att ingen skadade sig värre än så är fantastiskt skönt. Jag vill här citera Gustaf: ”Det kunde ju lika gärna varit du eller jag. Tänk om man hade varit ute med barnen!”. Hade någon varit kvar i sittbrunnen när det smällde hade det inte slutat lika lyckligt. Detsamma gäller nog om man befunnit sig inne i båten.

Hur efterspelet slutar kan jag tyvärr inte svara på i skrivande stund. Det pratades om att polisen kanske skulle dyka på vraket men den planen strök man och försäkringsbolaget har löst ut vår båt mot pengar. Tyvärr är de hundratals timmar vi lagt på bottenfinish inte värt så mycket, men vi går inte helt lottlösa. Rättsligt så väntar målet på att gå upp i domstol. Ärendet drivs och jag tror stora delar av vår båtburna befolkning kommer följa det med spänning.

Det finns många tråkiga båtöden, trasiga vrak bortglömda längst in på hamnplan. Med lite distans känns ändå helt okej att Hugolina fick avsluta sin karriär seglandesmed flaggan i topp. Må hon vila i frid.

Hobbe Wärnegård

facebook Gå med

Titta in på vår Facebookgrupp för internet-diskussion mellan Folkbåts-intresserade. Sök på FOLKBÅT.
Självklart kommer allt viktigt finnas på hemsidan och i Folkbåtsnytt.
Mejla till webb@folkbat.se om ni har något ni vill lägga upp.

Seglingens Mästare 2021

Så stod vi där, efter prisutdelningen i Stenungsund, med en inbjudan i handen. ”Grattis – du har kvalificerat dig till Seglingens mästare 2021”. Björn Axel Johansson tittade på mig. Lars Landén var redan på väg till Skåne i ett ärende. ”Hur gör vi med den?” undrade jag. Björn Axel och jag hade provat att segla tävlingen 2007 efter SM i Råå/Helsingborg. Den gången gick den i J/92-båtar i Sandhamn. 2010 seglade jag med Carl-Åke Lagergren i Båstad i en CB66. Björn-Axel hade seglat i Båstad med Rolf Uppström 2015. Alla seglingar med blygsamma resultat. Björn-Axel ville dock inte släppa idén och vi kom överens om att han skulle bli ”kampanjledare och rorsman” och jag skulle vara ”ansvarig ombord”.

Väl hemma i Stockholm anmälde jag ett Folkbåtslag och Björn Axel hade fått ok från Lars Landén och en klubbkompis i Ljungskile vid namn Jussi Santonen. Dessutom hade han fått låna en J/70 av Malcolm Resare. Den gick som sparringbåt till Ljungskiles egen J/70, som användes för Allsvenskan i segling. Vi hade ju lärt oss att man inte kan gå från Folkbåt till J/70 utan träning.

Björn-Axel satte upp en pigg Facebook-grupp med oss fem och sedan började planering för ett antal träningstillfällen före helgen 2021-10-09—10, då tävlingen skulle avgöras i Marstrand.

Vi var ju litet osäkra på vilket mål vi skulle ha, förutom att ha kul, förstås. Bäste Folkbåtsseglare på Seglingens mästare har Lasse Köhler varit - en mycket meriterande fjärdeplats efter Folkbåts-SM på Utö 2008. Även Hans Hamel har gjort en del bra seglingar för Folkbåten. Han är en verklig allroundseglare! Vi kom väl inte riktigt fram till något speciellt i det avseendet. Konkurrensen är ju mördande.

J/70 Foto: Wikipedia

Första träningspasset var väl sisådär, men rollerna ombord fördelades och det stod klart att Jussi är en mycket rutinerad seglare som kunde bidra mycket till gänget. Malcolm är också en stor entusiast och blev reserv.

Efter några pass blev vi tvungna att göra ett uppehåll till onsdagen inför tävlingen. Då verkade alla ha tänkt till och plötsligt satt manövrarna som det var tänkt!

J/70 är en modern och trevlig båt. Den är 6,93 meter lång och väger 810 kg och är alltså behändig och trailerbar. Den är konstruerad i USA av Alan Johnstone 2012. Den för ca 21 kvadratmeter segel och har, vilket gör en Folkbåtsseglare litet orolig, en gennaker på mer än 45 kvadratmeter på ett peke. Det visade sig dock att Jussi kunde allt om gennakrar och så var den svårigheten ur vägen. En viss optimism började sprida sig i gänget!

Björn-Axel hade genom ”kompisens kompis” lyckats ordna boende på Marstrand bara några meter bort från Strandverket där seglingarna skulle hållas. Jussi hade med husvagn och bodde i den. Litet krångligt var det faktum att alla övriga händelser hade förlagts till Koön och Marstrands Havshotell. Så det blev till att åka färja mellan Marstrand och Koön. Inga större problem visade det sig.

På fredagskvällen var det genomgång med domaren och några öl i baren. 46 lag ställde upp. Det var inte bara SM-vinnare utan även ett par ”wild cards”. Några seglingskändisar som Anton Dahlberg, Fredrik Bergström, Josefin Olsson och Max Salminen hade lagts till. Den stora uppslutningen hade gjort att formatet gjorts om något. I stället för kvarts- och semifinaler blev det en rak serie

med poäng från åtta båtar i fem heat på kortbana (ca 15 minuters segling). Sedan fick de åtta bästa segla ett finalheat.

En liten rolig nyhet var de automatiska rundningsmärkena. De hade ingen ankarlina, utan navigerade själva kring ett läge som lagts in på GPS med tre elmotorer. Det fungerade väldigt bra!

Vi kom ut ganska tidigt på lördagen och det blåste hyfsat, ca 5 m/s, när vårt race började. Det gick riktigt bra och vi kom in som tvåa av åtta. Det nämndes av speakern att för ”besättningen hade Donald Bratt plockat russinen ur västkustkakan”.

Så sant som det var sagt. I andra racet blev det en sjätte plats, fast då var Anton Dahlberg, Fredrik Bergström och Max Salminen med. Det gick inte att hänga med där, även om de inte var långt före. Sedan blev det en longör och vi hann äta en god lunch på Lasse-Maja restaurang med tillresta fans!

Tredje och fjärde racen präglades av ”domarstrul” och blev minnesvärda på sina sätt. Men poängskörden blev litet för stor.

Så dags för den stora revanschen i den femte och sista seglingen. Vinden hade ökat och det blåste nästan 10 m/s i medelvind. Arrangörerna hade beordrat ett rev i storen. Starten gick och vi fick en habil inledning, men hade inte riktigt kontakt med täten. En liten chansning blev det när vi, inför målgång, gick in mot Strandverkets pir och fick till en perfekt gipp. Jussi fick över gennakern i en vältajmad manöver och båten gick upp direkt i planing. Här var verkligen J/70-båten i sitt esse! Mirakulöst plockade vi några båtar och kom in trea.

Det kändes mycket bra att ha avslutat på det sättet! Totalt kom vi på 33 plats, med hela 13 svenska mästare bakom. Det här var den bästa seglingen i Seglingens mästare som team Sjöjungfrun gjort!

Sedan bar det av hemåt, men vi hann titta på finalen på Youtube. Svenska Seglarförbundet hade verkligen gjort en mycket fin produktion av arrangemanget. Vann gjorde SM-vinnarna i Sprint med Marcus Westerlind i spetsen. Det var två båtar från familjen Westerlind med i finalen och sonen Theo Westerlind låg länge lika med sin pappa men det blev till slut en sjundeplats. Ett stort tack till Svenska Seglarförbundet som ordnat alltihop!

Se det var en riktig segling det!

Donald Bratt
F-SWE-1358 Sjöjungfrun

Den klassiska rännan söder om Marstrandsön. Notera rundningsmärket, som sticker upp i mitten av bilden.

Folkbåten representerad av, från vänster, Lars Landén, Björn Axel Johansson, Donald Bratt och Jussi Santonen. Notera den gemensamma klädseln i form av en trivsam reflexjacka från Citygross.

SM Nordisk Folkbåt 2021 ”En personlig ra

Förord
Att segla eller att kappsegla är inte alltid samma sak. Börja man kappsegla i en klass med duktiga seglare så gäller det att förbereda sig i god tid.

Efter att läst boken ” Folkbåten- En modern klassiker av Berth Höjer” och studerat alla tips om hur man bäst seglar en Folkbåt gör jag ett citat:” – Med en måttlig segelyta ska man driva ett skrov som är förhållandevis tungt och har den långkölade båtens stora våta yta-det kräver fingertoppskänsla. I andra båttyper blir varje misstag förödande, i Folkbåten blir varje misstag en katastrof ! säger Bengt Lindholm i boken”.
Med dessa ord tänkte jag på mitt första SM i Folkbåt 2017 i Halmstad att det tar säkert 5 år att bli ”vän” med sin Folkbåt (inköpt 2017) så då är det lämpligt att satsa på Stenungsund 2021.

Friskt vågat hälften vunnit!
Förberedelser
För att kappsegla behöves en hel del förberedelser vilket jag känner väl till efter att ha kappseglat med andra båtar. Båtbottnen fick en riktig genomgång med start från oktober (2019) och färdigslipat i april (2020). Därefter på med epoxi o VC-17.

I början av 2021 bestämde sig besättningen på F-SWE-1282 ChaBang att deltag i SM 2021.

Vi bokade in ett hus utanför Stenungsund med cykelavstånd till hamnen.

Nu för tiden seglar man inte sin båt till tävlingarna utan båten trailars. Till detta behövs ett BE-körkort. Så det blev att kontakta en trafikskola och boka in lektioner med släp. Dagen innan midsommarafton hade jag fått mitt körkort i ”hamn”.

”Hurra” ännu ett steg avklarat till SM seglingarna. Körkortet klart men nu saknades en trailer? En trailer är inte ”gratis” men jag bestämde mig ändå för att köpa en ny. I juli hämtade jag trailern.

Nu var vi en bra bit på väg och båten skulle upp på trailern i slutet av juli.

Jag hade aldrig lyft upp båten med hjälp av centrumlyft så efter goda råd från Rolf Uppström, Ulf Bengtsson mfl köpte jag in två stycken lyftöglor och lämpliga lyftstroppar.

Skulle allt hålla eller skulle det braka ihop vid ”premiär lyftet”?

Allt höll och båten placerades på trailern . Masten lyftes på plats och alla spännband sattes åt.
”Vilken lycka!”

Transporten
Båten lastades för både kappsegling och eskadersegling efter SM samt för att segla Tjörn Runt. En av gastarna (kusinTore) kom ner från Göteborg för att hjälpa till med körningen upp till Stenungsund.

Vi startade tisdagen den 10/8 med en fullastad trailer och dragbil. Det hade packats och packats inför det stora äventyret det behövs många prylar för 10 dagars segling och övernattningar.

Färden gick längs E6:an i max 70km/h och bilen fick verkligen kämpa sig uppför Hallandsåsen.

Vi funderade på snabbaste vägen genom Göteborg? Tingstads tunneln under Göta Älv var det inga större problem med. Framme i Stenungsund så ställde vi båten på hamnområdet över natten.

Onsdagen den 11/8 var stora sjösättningsdagen och då kom många av konkurrenterna med sina båtar. Flera av deltagarna hade jag bara träffat genom ”Teams möten” i förbundet men nu fick vi träffas på riktigt vilket var mycket trevligt.

Man märkte snart att de flesta hade stor rutin på att få båtarna sjösatta och snabbt få på riggen och övrig utrustning.Vi fick också ordning på vår båt och förtöjde den vid klubbhuset

Sven (gast nr2) anslöt sig till besättning och nu var vi fulltaliga.

Seglingarna
Torsdag den 12/8 ”Tune up”. Vädret angav väst till sydväst ca 6m/s. Vi beslöt att gå ut och segla några timmar under fm för att bekanta oss med Hake fjorden. Fantastiskt härligt att få segla i gamla ”hemmavattnen” igen.
Båten kändes bra och vi tyckte att farten var OK!

Kl 16 var det start för Tune Up racet och nu skulle vi få vara med i hetluften:

Sist jag startade i en klassegling var 2017 på SM i Halmstad så det var lite ringrostigt vid starten.

Tävlingsledningen skojade med oss vid starten och satte olika flaggor som ingen kunde begripa men till slut kom tävlingen igång och efter genomförd segling var vi ganska nöjda.
I dag var det bara på lek men i morgon börjar det på ”allvar”

Fredagen den 13/8 Första seglingsdagen
Nu ska vi tävla mot rutinerade Folkbåtsseglare med flera mästare på banan.

Vinden har ökat från i går och det blåser ca 10 m/s från sydväst till väst.
1:a starten.

Starten är som sagt mycket viktig och på första seglingen blev det en katastrof för oss.

Alla båtar på linjen när det är ca 10-15 sek till start. Ingen möjlighet att komma upp på linjen.

Ligger i störd vind från alla! Snabbt beslut vi gippar och går över linjen på BB-halsar.

Går ut på högersida inga båtar där. Varför! Det är mer ström på den sidan och alla utom vi verkar veta detta. Vi klättrar upp några placeringar och slutar 4 från slutet.

2:a starten
Fortsatt mycket vind. Nu vet vi att strömmen sätter mer på högra sidan: Vi har fått upp rutinen och gör en bättre start. Hänger med ut på vänsterkanten.

Det känns bättre i båten men vi märker att vi inte får till det riktiga flytet i båten.

Länsarna blir ganska häftiga i den hårda vinden och rundningarna vid

pport hur man genomför ett SM i Folkbåt”

”lä märket” blir ”dramatiska”.

Vi slutar på samma plats som i det första racet. Det är svårt men jättekul! 3:e start Vinden har ökat igen och vi ligger på bättre i denna start.

Märker att båten i lä om oss jobbar på för fullt för att komma loss från oss. Tyvärr lyckas dom. Rundar kryssmärket och har några båtar efter oss. Snabbt upp med spirbommen för att jaga ifatt det övriga fältet. Rundningarna vid lämärket blir återigen spännande. Vi ett tillfälle blir det några kontakter mellan båtar som vill runda så snävt som möjligt. Inga synliga skador uppstår.

Resultatet blir en upprepning av tidigare resultat.

Bästa svenska båt efter tre seglingar är SWE 1358 med Donald Bratt som rorsman.

När vi kommit i land blir det grill och öl det smakar bra. Viktigast är dock att få snacka igenom dagens seglingar med övriga . Kul att träffa så många trevliga ”Folkbåtsseglare”.

Lördagen den 14/8 Andra seglings-dagen

Det blåser nu en västan med kuling vindar (topp ca 17m/s) Ngt avtagande under em?

Starten för seglingarna skjuts upp och beslut om start ska tas under em. Vi samlas i klubbhuset och dricker kaffe tillsammans med ”vuxna Jolly Scot-seglare” som ska segla Lilla Tjörn Runt (dvs runt Stenungsön). IOD-båtar kommer också att segla på samma bana som vi har.

4:e starten

Vid 14-tiden tycker jolleseglarna att det är ok att sätta igång sin tävling. Folkbåtarna går också ut för att starta tävlingen på Askeröfjorden. Det ska förhoppningsvis vara lite mer lä på den fjorden?

När vi kommer ut till startområdet möts vi av en kraftig byig vind som ställer stora krav på besättningen. Det blir endast 11 st Folkbåtar som kommer till start. Vi får en bra start och går för SB mot Stenungsön. Fri vind och allt ser bra ut! Men, vi borde ha slagit över till högra sida så snabbt som möjlig. Mer motström på den vänstra sidan.

Efter att ha rundat kryssmärket blir länsen ”spännande”.Vi lyckas inte få upp spirbommen.

Nu har IOD-båtarna kommit i fatt oss på länsen. Vi blir omseglade av dessa och det blir ganska så täta situationer, större och snabbare båtar. IOD båtarna borde haft en annan bana eller start först?

Vid länsmärket ser vi att många Jolly-Scot-jollar som kapsejsat och sjöräddningen är ute och tar hand om jollarna och besättningsmän. Jollarna skulle inte ha seglat utanför Stenungsön i så hård vind.

Mycket dramatik men alla kom helskinnade i land. Vi får vår bästa placering en 8 plats.

Bästa båt blir FIN 300 med Steffi Westerlund som skeppare och bästa svenska båt SWE 1303 skeppare Lennart Röök (Lennart och jag har kappseglat mot varandra med J10:or på 60-talet)

Det blir ingen grill efter seglingen. Grillen blev övertänd och brann upp i den hårda vinden!

Söndagen den 15/8 Tredje seglingsdagen

Ännu fortsatt mycket vind dock lite mindre än i går. Nu seglar vi återigen på Hake Fjorden.

5:e starten

Starterna går bättre och vi ligger bra med vid ”skottet”.

Som vanligt så delas fältet upp ”bästa båtarna ” får ett försprång och vi riktar in oss på våra vanliga ”konkurrenter”.

6:e starten

Nu ”jävlar” är det sista chansen att gör något bättre resultat. Vi har lärt oss ”läxan” och får en 11 placering vilket känns bra.

Resultatet från de två sista seglingarna ger DEN 972 Jonny Jörgensen samma resultat som SWE 1390 Lennart Magnusson. Dom turades

om att bli etta och två på de två sista racen.

Sammanfattningsvis:

Vi har mycket att lära oss om hur man snabbast seglar en Folkbåt på SM-seglingar.

Övning ger färdighet. Så vi har ett år på oss att träna till nästa SM.
Vi är glada för att ha blivit ”bästa skånska båt 2021” och även ”13:e bästa båt i Sverige 2021”

Vill också passa på att ge ett stort grattis till våra svenska mästare 2021 ”SWE 1358 med besättningen Donald Bratt, Björn-Axel Johansson,Lars Landén”.

Vi ses på SM 2022 i Ystad då kommer vi tillbaka med nya tag !

Tack till Stenungsunds Segelsällskap för ett trevligt och bra genomfört SM 2021 i Stenungsund

SWE -1282 ”ChaBang”
med besättning
Lars Evaldsson

SM Nordisk Folkbåt 2021

Sailed: 6, Discards: 1, To count: 5, Entries: 18, Scoring system: Appendix A

Rank	Class	HelmName	Nat	SailNo	Club	Crew	R1	R2	R3	R4	R5	R6	Total	Nett
1st	Nordisk Folkbåt	Johnny Jørgensen	DEN	972	JSK	Kim Baun, Gert Henriksen	3.0	3.0	1.0	(19.0 DNC)	1.0	2.0	29.0	10.0
2nd	Nordisk Folkbåt	Steffi Westerlund	FIN	300	Brändö Seglare	Fabian Björndhal, Laura Peltola-Corral	(4.0)	4.0	3.0	1.0	4.0	3.0	19.0	15.0
3rd	Nordisk Folkbåt	Donald Bratt	SWE	1358	Stenungsunds Segelsällskap	Björn-Axel Johansson, Lars Landén	2.0	5.0	2.0	5.0	(7.0)	4.0	25.0	18.0
4th	Nordisk Folkbåt	Hans Hamel	SWE	1942	Karlshamns SS	Christan Söderbeck, Lina Hamel	1.0	(8.0)	4.0	7.0	5.0	5.0	30.0	22.0
5th	Nordisk Folkbåt	Lennart Magnusson	SWE	1390	Långedrags Segelsällskap	Mats Bordefors, Kjell Vågfelt	11.0	5.8 RDGa	(12.0)	3.0	2.0	1.0	34.8	22.8
6th	Nordisk Folkbåt	Per Damm	DEN	722	Jægerspris sejlklub	Thomas Jagger, Inge Schmitt	9.0	1.0	9.0	(19.0 DNC)	6.0	8.0	52.0	33.0
7th	Nordisk Folkbåt	Johan Rasin	SWE	1311	VSS	Erik Helmer, Konrad Kyander	7.0	7.0	6.0	6.0	9.0	(10.0)	45.0	35.0
8th	Nordisk Folkbåt	Ulf Bengtsson	SWE	1254	Halmstads Segelsällskap	Mats Larsson, Sven-Olof Berg	5.0	(11.0)	10.0	4.0	11.0	7.0	48.0	37.0
9th	Nordisk Folkbåt	Klas Andersson	SWE	1339	SSVÄTT	Claes Hoglert, Mats Cornstedt	(10.0)	10.0	5.0	9.0	8.0	6.0	48.0	38.0
10th	Nordisk Folkbåt	Lennart Röök	SWE	1303	Göteborgs Yacht Club	Per-Anders Åkerström	(17.0)	13.0	8.0	2.0	12.0	13.0	65.0	48.0
11th	Nordisk Folkbåt	Hans Torlén	SWE	1290	VSS	Kjell Torlén, Bengt Jarfeldt	6.0	(19.0 BFD)	14.0	19.0 DNC	3.0	9.0	70.0	51.0
12th	Nordisk Folkbåt	Anders Olsen	SWE	1289	Vikingarnas SS	Per Wärnegård, Pär Johanson	12.0	2.0	7.0	(19.0 DNC)	19.0 DNC	19.0 DNC	78.0	59.0
13th	Nordisk Folkbåt	Lars Evaldsson	SWE	1282	Lerbergets Segel Sällskap	Sven Mårdh, Tom Evaldsson	14.0	(15.0)	15.0	8.0	15.0	11.0	78.0	63.0
14th	Nordisk Folkbåt	Gunnar Bonthelius	SWE	1354	KSSS	Dag Sigurd, Krister Gunnarsson	13.0	9.0	13.0	(19.0 DNC)	14.0	14.0	82.0	63.0
15th	Nordisk Folkbåt	Arne Meincke	GER	1128	YCS Yachtclub Strande	Ronald Volp	(19.0 OCS)	12.0	11.0	19.0 DNC	10.0	12.0	83.0	64.0
16th	Nordisk Folkbåt	Lars Wramner	SWE	1327	GKSS	Håkan Lundmark, Anders Jönsson	15.0	14.0	(17.0)	10.0	13.0	15.0	84.0	67.0
17th	Nordisk Folkbåt	Rolf Uppström	SWE	1394	LJSS	Jan Aronsson, Mattias Uppström	8.0	6.0	16.0	(19.0 DNC)	19.0 DNF	19.0 DNC	87.0	68.0
18th	Nordisk Folkbåt	Karl-Johan Ericsson	SWE	1251	Carlsborgs segelsällskap	Carina Andersson	16.0	16.0	(18.0)	11.0	16.0	16.0	93.0	75.0

SM Vinnarna 2021

”SWE 1358 med besättningen Lars Landén”, Björn-Axel Johansson, och Donald Bratt, Fotograf: Christer Sörvik.

SM Nordisk Folkbåt 2022

Den gamla handels- och sjöfartsstaden Ystad har i modern tid kommit att utvecklas till ett av landets mest populära turistmål med kritvita sandstränder för sol och bad och med välbevarade kulturbyggnader i den gamla stadskärnan. Årligen anordnas här olika kulturevenemang med besökare från när och fjärran och staden ståtar med två framgångsrika handbollslag som båda spelar på elitnivå.

Ystads Segelsällskap bildades 1932 och firar därmed 90 år under 2022. Samtidigt fyller den Nordiska Folkbåten 80 år. Båda dessa jubileer kommer att högtidlighållas i samband med YSS Jubileumsregatta 2022 den 6-14 augusti. Regattan kommer att inledas med SM ILCA Master under tiden den 6-7 augusti, varefter det är dags för SM Nordisk Folkbåt och SM H-båt under tiden den 11-14 augusti.

Förutom bankappseglingar i ett av landets bästa seglingsvatten alldeles inpå hamnen kommer det på landbacken att anordnas servering och sociala aktiviteter.

Ystads Segelsällskap inbjuder alla folkbåtsseglare till regattan och hoppas att många av våra utländska folkbåtsvänner kommer att delta. Formell inbjudan kommer.

Reservera redan nu den 11-14 augusti 2022 för folkbåtssegling i Ystad.

För ytterligare information, vänligen kontakta

Pehr Ola Pehrsson,
070-8577609 eller yss@ystad.nu

Det ryktas om San Fransico CUP under 2022

Utgivarekorsband

Seglarbladet

UTGIVET AV GÖTEBORGS KUNGL. SEGEL SÄLLSKAP

Nr 9 1962

ÅRGÅNG 52

SEGLARBLADET

UTGIVET AV GÖTEBORGS KUNGL. SEGEL SÄLLSKAP

Redaktör och ansvarig utgivare: Thorsten Rinman, Avenyen 1, Göteborg C. Tel. 031/13 70 20

57:e ÅRGÅNGEN

NUMMER 12 1967

SÅSOM UPPFOSTRINGSMEDEL ÄR VÅR IDROTT DEN YPPERSTA

Sjömanskap

Folkbåtsklassen brukar ibland bjuda på riktigt ruffiga situationer vid starter och rundningar i friskt väder. Klassen är stor, båtarna är tunga och hänsynslösheten i några fall uppenbar. På sina håll brister det i det sjömansmässiga handhavandet av båtarna.

I höstas startade Folkbåtsklubben ett stort fält från Långedrag. Det blåste ca 10 meter sydligt med kraftiga byar, man fick slörstart och första rundning vid Skalkorgarna. Vid första rundningen skedde en del ombordläggningar med betydande skador på skrov och riggar som följd.

När en av folkbåtarna höll på att fullborda rundningen, hade skotat hem för bidevind och fått ned lä skarndäck under vattnet länsade en efterkommande båt rätt in i babordssidan (lovartssidan) och rev upp ett hål med en meters omkrets strax under vattenlinjen midskepps på sin konkurrent. Protestfallet är fortfarande under behandling och rör sig om en överlappsfråga.

Den påseglade rorsmannen seglade vidare för babords halsar, han beordrade av med jackor, tröjor och skjortor och tätade hålet hjälpligt med dessa klädesplagg. Sedan fick två gastar hänga i lävantet för att ge folkbåten maximal krängning. Kurs sattes mot Vinga Sand.

Man kunde inte gå över stag, inte falla, inte gå upp i vinden, det var bara att segla och se hur situationen skulle utveckla sig efter hand.

Ute på Rivöfjorden mötte man en stor tanker — kollisionskurs. Folkbåten lyckades gå klar och strök utefter tankerns sida där man fick vindskugga, båten reste sig, focken i bräck, vattnet forsade in genom babordssidan.

Folkbåtsbesättningen öste för allt de var värda och kunde så småningom lätta den halvfulla båten och få hålet på lovartsidan över vattenytan. Under maximal krängning fortsatte man västerut.

I höjd med Gäveskär beslöt man att försöka ta sig in till Brännölandet. Med långa slag dikt bidevind för babords halsar och korta slörslag för styrbords halsar seglade man in mot en badvik där badfamiljerna fick bullen i vrångstrupen när folkbåten kom slörandes för fulla segel, och med två man hängandes i lävantet, rätt upp på sandstranden.

Onekligen dramatiskt. Hade det brustit i det sjömansmässiga handhavandet av båten och besättningens förmåga att tänka klart och tillräckligt snabbt hade det tunga skrovet på mindre än en minut efter kollisionen sjunkit som en sten under fötterna på dem.

Folkbåtsklassen befolkas till betydande del av karlar, vilka skulla klara ut en sådan här situation. Det förefaller emellertid osäkert huruvida det är lika många karlar i den klassen som uppfattat att det inte är sjömansmässigt att frivilligt och utan hänsyn — med eller utan rätten på sin sida — ge sig in i en röra liknande den som exempelvis förekom vid den aktuella kappseglingens första rundningsmärke. Man efterlyser fler folkbåtsseglare, som är litet rädda om sina båtar.

Till Gillöga i Roland Svenssons kölvatten

+Varje försommar gör jag en expedition ut i Stockholms skärgård med F SWE 449. Senast styrde jag till säregna Gillöga i kölvattnet på konstnären Roland Svensson och författaren Sven Barthel, som båda seglade Folkbåt i båtens barndom.

Roland Svensson kallade sin Folkbåt en ”min borg, mitt hem, mitt arbetsinstrument och en lojal tyst medarbetare”. Helt rätt tycker jag, som också håller Folkbåten högt.

Men hur komma till och in på Gillöga? Guideböckerna varnade för dålig ankarbotten, att lä inte existerar och att man lätt blir inblåst. Kortet visar därtill blått och bränningar överallt. Men efter att ha konsulterat skärgårdskännaren Sune Fogelström på Möja, bestämt med Tommy Pettersson, bodägare på Gillöga Västerskär och laddat ner Hydrographicas special, kände mig skapligt säker på att segla dit.

En strålande dag med hög sol och svag vind, lättade jag från Möja och satte kurs österut. Rutten gick förbi Stenkobbsgrund, Roskär, Stora Nassa och Lokobbarna tills stångmärket på Utterkobben norr om Gillöga siktades och visade vägen till Norrfladen.

Ändå var det spännande att glida in mellan bränningarna och inte gå på grund. Allt gick dock efter plan, tills jag gled på berget och måste släppa förtampen. Varpå båten drev ut och stannade mot en bränning tvärs över fladen.

Vad göra? Simma ut eller hämta hjälp? Det sista blev valet. Men mobilen saknade täckning, istället fick jag lokalisera Tommys bod genom att gå över hällarna. Halvvägs kom jag till en gisten spång, två brädor med kättingar som förbinder Öster- och Västerskärl och som jag kände igen från boken Gillöga.

Tommy förbarmade sig, bemannade sin motorbåt, rundade Gillöga Västerskär, satte av mig och drog in mig till Österskäret. Ny förtöjning, nu med dubbla ändar genom två dubbar för att ha att hålla mig i och kunna lägga loss om vinden vred.

Efter malören törnade jag in i försommarnattens halvmörker, medan solen knappt sjönk under horisonten. Det kändes högtidligt att krypa till kojs - ensam på skäret och vaggad till ro av en ugglas ? hoande. Inga sjöfåglar hördes, kanske var juni för sent för fågelskådning?

Kluck mot klinken väckte mig i soluppgången och varslade om att vinden gått på väst. Men efter att ha slackat förtampen och känt att ankaret höll, kröp jag ner igen tills solvärmen brassade i ruffen. Då tog jag frukost och spanade ut över Gillögas släta, låga, isslipade hällar.

Lunch och ö-prat hos Tommy stod på programmet, men att ta sig till hans bod var inte lätt,

dalarna var fyllda av ogenomträngliga snår och öns huggormar ville jag inte trampa på. Jag såg ingen, men Tommy hade skyfflat bort två, berättade han under lunchen och om livet på Gillöga.

- Vår bod kallas för Tyskens efter en släkt som inte kom överens och lät den förfalla

Pappa köpte boden på 1950-talet, för att övernatta när han fiskade. Han byggde ingen eldstad, boden var för liten. Värme gav fotogenlampan, nu har vi gasol till köket och solceller. Vatten får man ha med sig, ingen brunn finns. Jag fiskar sik och flundra till husbehov, men fångsterna är magra, tyckte Tommy.

Boden är spartansk, liten och oisolerad, har fyra våningskojer, ett litet bord med stolar på långsidan och ett fönster. Från det ser man myriaden av kanaler och förstår varför man förr måste känna någon för att ta sig in på Gillöga. Åke Amén 1974 och Lars Granath 2007 kartlade Gillöga och ska äras för att ha gjort denna skärgård tillgänglig för fler än kännarna.

Likväl undrar jag: Hur tog de gamle sig förbi Vågkrossen och Snedvingen i syd? Mod, men också med enslinjer, som ännu visar rätt. Det vet Tommy och säger att när en udde är ens med en knuv eller kummel, går du fri eller ska gira tvärt. Men till skyddade Västerhamnen flyter inga segelbåtar, för grunt. De flesta väljer att lägga sig på Gillöga Storslär säger han.

Till det fina med Gillöga är att man kan ströva fritt trots att bodarna är privatägda. Ägandet daterar sig till 1850, då Möjabor åkte skridskor till Norrtälje, gick till Frötuna och ropade in Gillöga på auktion. Deras ättlingar äger bodarna idag.

På eftermiddagen andra dagen åkte Tommy hem till Granholmen och jag funderade på vad man gör på Gillöga? Fiskar, snickrar eller ingenting? För många räcker det antagligen att bara sitta, se ut över fjärdarna och ta in virrvarret av skär.

Jag strosade upp till minan på Västerskär och spejade. I syd dallrade Gillöga Storskär och i nordöst Svenska Högarna och Lygna. Men ingen havsörn eller säl, syntes till.

Vid minan står en gammal gistgård och påminner om det forna strömmingsfisket. Enligt Sven Barthel visste fiskarna var och när skötarna skulle läggas. Vår och höst var bäst, havets silver gick till i mängd, saltades, lades i tunnor och seglades in till fastlandet, där den byttes till varor.

Seglingarna gjordes i öppna barkriggade ekor. Hur de klarade sig är en gåta. Strapatserna slutade när ångbåtarna skeppade in strömmingen färsk från Möja till Stockholm. Senare slog sillen ut skötfisket och lämnade ett sorts romantiskt skimmer över slitet på Gillöga.

På kvällen äntrade jag ombord igen, fixade middag och slocknade. I en lätt sydbris nästa morgon gled jag ut mellan grynnorna och hissade på utanför Västerskär. I sol och värme sträckte jag förbi Tvikobb, in i Bockösundet och ut på Kanholmsfjärden, där sjöbrisen mötte och gav god skjuts söderut.

På eftermiddagen styrde jag in till civilisationen i min hemmahamn Bullandö, nöjd över att ha lyckats följa i Roland Svenssons och Sven Barthels kölvatten som i Folkbåtens barndom.

Curt Gelin

Morgonbris. Foto: Curt Gelin

Västerhamnen

På Västerskär

Sofia Linnea – en intressant seglats

Personer: Anders Olsen, Bosse Lindström, Bosse Sjöberg, Hasse Funke, Hans Melcherson, Lelle Bratt, skeppare, kock och båtsman.

Anders Olsen

För några år sedan gjorde ett gäng folkbåtsseglare en intressant seglats med den fina vedjakten Sofia Linnea. Sofia Linnea är alltså en seglande skuta av den typ som framför allt seglade ved från skärgården in till Stockholm i början av 1900-talet. Denna båt byggdes på 1980-talet av ett gäng entusiaster, och drivs nu av en förening. Man kan boka in den, inklusive skeppare, kock och gast, för en tur i skärgården. Man får då vara med och styra, och hantera båtens 298 kvm segel, varav 168 kvm i storen. Båten är en ganska exakt replika och saknar alltså vinchar och motor. Som hjälp vid stiltje och i besvärliga situationer har man ”Puffen”, en snurrebåt lik vår egen plåtis. Med denna kan man skjuta på mot akterspegeln på Sofia Linnea.

Turen

Så samlades vi alltså, ett gäng Folkbåtsseglare från VSS, en lördag morgon i Stavsnäs, där båten låg på svaj ute i viken. Vi hade bokat in en tvådagarstur i skärgården. Stundtals något vådlig skulle det visa sig. Men väldigt intressant att segla en sådan båt. Den är inte gjord för kryss, har då en avdrift på mellan ca 25 och 50 grader.

Så lättade vi ankar och stävade ut mot Kanholmsfjärden. Vinden var nordvästlig och ganska frisk, 10 till 12 sekundmeter. Fören pekade upp mot Möjahålet, så planen blev att segla upp till Morskens fyr i Rödlögaleden, runda den, och sedan ta natthamn nere i någon fin vik i Sillöskärgården utanför Möja.

Härlig segling för stor och fock, och när vi lärt oss att skota de stora seglen utan hjälp av vinchar rullade det på fint ut över Kanan. Ganska snart blev man dock varse att avdriften var avsevärd. Det gällde i första hand att ta sig förbi Jällögrunden , straxt norr om Jällö, mitt på Kanholmsfjärden. Båten hade också egenheten att bara ca två av tre stagvändning lyckades. Misslyckades man fick man skicka ner en man i Puffen som hjälpte till att skjuta skutan runt stagvändningen. Puffen hängde på släp efter skutan, så det var en ganska tidsödande procedur.

Samtidigt som vi njöt av seglingen började det stå klart för mig att vi inte skulle klara att ligga över Jällögrunden. Avdriften var nog runt 25 grader. Som gammal bankappseglare, även med vana av strömmande vatten, tog jag tidigt en syftlinje över grunden bort mot skogen vid horisonten. Tyvärr växte skogen åt fel håll - vi skulle alltså inte klara grunden. Jag försökte göra skepparen uppmärksam på detta tidigt, men han förstod nog inte riktigt. Så småningom kom vi dock obehagligt nära grunden, där vågorna bröt mot klipporna. Skepparen kastade då ut en dragg på lovartssidan med hyfsat lång tamp. Tanken med detta är fortfarande lite gåtfull för mig. Det var också runt 70 meter djupt här, så inget hände, vilket kanske var bra. Nu började det dock se kritiskt ut, skulle vi hamna på grunden? En viss handlingsförlamning inträdde, men innan det gick åt pipsvängen så lade Hasse Funke, som stod vid rodret, helt sonika om rodret maximalt för stagvändning. Kanske 70 % chans att lyckas, 30% att bli vrak. Men tack och lov var Sofia Linnea med på noterna denna gång och vi stävade för styrbords halsar ut på öppet vatten på Kanholmsfjärden. Stor lättnad ombord. Draggen hivades diskret in.

Så fortsatte vi, en erfarenhet rikare, med härlig gång ut förbi Möja, rundade Morsken i frisk vind och tog natthamn på svaj i en härlig vik. Kvällsol, stilla vatten, fördrink på däck. Sedan lagade kocken en härlig middag, va mysigt att inta den nere i båten. Sedan en skön natts sömn och morgondopp.

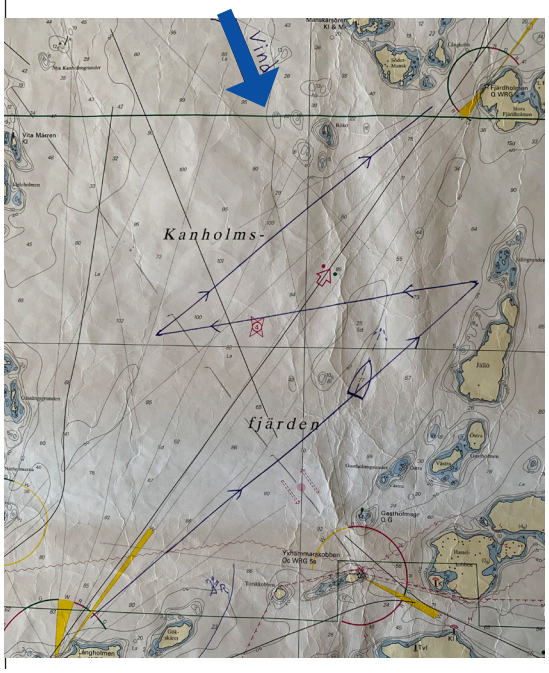

På söndan hade vinden mojnat och solen sken, bara några futtiga sekundmeter. Vi slörade sakta ner genom Sillösunden, en härlig upplevelse. När vi närmade oss Sandhamnsleden blev det dock kryss, och det gillade inte Sofia Linnea. Vi kryssade och kryssade och kryssade i denna svaga vind. En titt på GPS-en visade efter ett tag dock att vi förflyttade oss sakta bakåt. Avdriften

var större än framdriften. Som sagt - dessa båtar saknar köl, och är inte gjorda för kryss. Man fick vackert ta det lugnt och invänta gynnsammare vindriktning förr i tiden. Då seglades dessa båtar bara med två mans besättning, skeppare och gast, det måste ha varit tufft. För att inte tala om när all ved skulle lastas och lossas med skottkärror över en landgång.

Men vi var inte inställda på att lossa ved, så framåt eftermiddagen tog vi Puffen till hjälp, som galant sköt in oss till bojen i Stavsnäsviken. En härlig och spännande helg hade vi haft. Kan rekommenderas.

Segla lugnt
Anders Olsen

Sprintsegling i Finland

Pappa och jag åkte till Nådendal i Finland för att segla de finska kortbanemästerskapen i Folkbåt som avgjordes 25–26 september.

Det har blivit lättare att komma in i Finland igen efter allehanda pandemirestriktioner och vi tog färjan från Kapellskär till Nådendal med våra vaccinationsbevis i väskan på fredagsmorgonen. Finnlines driver linjen och vi samsades med en gäng ryska lastbilschaffisar på vår resa över Ålands hav och Skiftet.

När vi ankom Nådendal med färjan vid åttatiden var det bara att visa upp bevisen och åka en kvarts bilfärd till klubben som låg på andra sidan stan för att börja göra i ordning för sjösättning. Där bjöds det på korv, öl och bastu. Eftersom det redan var mörkt och det regnade fick vi endast upp masten innan vi gick och checkade in på Hotel Palo och därefter gick och åt med de några av de finländska seglarna.

De finska kortbanemästerskapen anordnandes för andra gången, även förra året var det i Nådendal, medan det vanliga finska mästerskapet arrangerades i Hangö tidigare i somras på långa banor. I staden arrangerades även samma mästerskap för H-båtar helgen före. Förra året lockade mästerskapet tio båtar – i år var vi femton, varav tre ester och vi från Sverige. Sprint i Sverige hade inneburit direktdömning och heatindelning som i Seglingens mästare, men här seglade alla i stället samtidigt på en kort bana som lades på den lilla fjärden mellan presidentens sommarställe Gullranda och Mumins hus i temaparken.

Eftersom vi var två fick vi genom Steffi Westerlunds försorg en finne ombord, deras förbundsordförande Ilppo Kivivuori (som tidigare hade Evergreen, men hade sålt den nyligen). Steffi försåg oss också med en rosa spinnaker, Ilppo med gajar och Åke Ljungqvist hade lånat oss en spinnbom. Vi fick i båten i vattnet och i ordning med all spinnakerutrustning och seglade i väg runt Mumindalen för att segla lördagens sex seglingar.

Den lilla fjärden bjöd oss på friska vindar och vi seglade tre seglingar innan det var lunchdags och genom att slå över till babord vid startlinjen var vi i hamnen och gick åt och god laxsoppa på gästhamnens restaurang. Tillbaka i båten en timme senare för de tre återstående seglingarna kände vi att vi var på gång men vi blev snabbt mycket trötta av den intensiva seglingen och all båtlogistik. Resultaten blev på det hela rätt beskedliga, hur vi än gjorde hamnade vi alltid någonstans i mitten–andra hälften av fältet, antingen genom att vi såg till att vara där vid första rundningen eller att vi sjabblade till något under slutet.

Som du kan tänka dig blev det bastu även efter seglingen på lördagen, denna gång i en stor fin bastu i gästhamnen med balkong med utsikt över viken vi hade seglat på. Där fick vi bland annat fick vi lära oss att det är omtvistat var den största bastun finns, men på Sveaborg finns i alla fall en som tar ett helt kompani. Den får man basta i om man seglar den stora träbåtsregattan Viaporin Tuoppi i Helsingfors. Efter bastun var det middag på samma ställe som på fredagen, det var det enda som hade öppet in i september.

Söndagen bjöd på fyra seglingar i mycket lättare vindar, därefter prisutdelning och upptagning där alla hjälptes åt. Vann gjorde Steffi Westerlund som var och seglade SM i somras, nu tillsammans med Staffan Lindberg, som är duktig i många klasser, och Tarmo Santosalo. Det var god klass på regattan, startlinjen innehöll förutom ett par välbekanta finska och estniska ansikten även en världsmästare i 2.4 mR.

Seglingarna i Nådendal innehöll för oss två nya (/nygamla) moment: sprint och spinnaker.

Sprintsegling var spännande och bra träning i och med de många starterna. De finländska seglarna hade delvis inspirerats av esterna i att alternera sina regattor så att det inte blir att göra saker varje gång varje år. Det gör också att man kan segla på nya ställen som annars inte passar. Vi hoppas att det går att få till en sprintsegling i Stockholm i vår för att testa på det på hemmaplan.

Gällande spinnakern fick vi framför allt träna på att hissa och ta ner den – 24 sättningar räknade vi ut att vi gjorde. Eftersom klassregeln endast reglerar spinnakers maxbredd samt för- och akterlik medan underliket är fritt, har det senare växt sedan spinnakrarna togs bort i Sverige. Detta tillsammans med vår ad hoc-aptering av beslagen gjorde att spinnakern hamnade väldigt lågt och kjolen skymde effektivt hela siktfältet.

Vi kommer gärna tillbaka nästa år, det har ett trevligt arrangemang och väl genomfört i alla aspekter. Det var även väldokumenterat med fina bilder. Om vi åker igen hade det varit bättre att åka torsdag kväll för att inte ha så bråttom med allt båtfixande på lördagsmorgonen

F–1358

Alexander och Donald Bratt

Bättre försäkring till lägre pris

Svenska Seglarförbundet

Som båtklubbsmedlem är du delägare i Svenska Sjö och det ger dig direkta fördelar som mer omfattande försäkring och lägre premier. Men du får också andra fördelar som resultatbonus och en smidigare skadereglering.

Tillsammans med båtorganisationerna arbetar vi ständigt med att utveckla de bästa båtförsäkringarna och trygghetslösningarna för dig och din båtklubb.

Välkommen att räkna ut din premie på www.svenskasjo.se eller läs av QR-koden.

Svenska Sjö är stolta över att vara ägda av riktigt båtfolk, tillsammans utvecklar vi det svenska båtlivet.

Svenska Sjö

Vi delar Båtlivet med dig

BLI MEDLEM I FOLKBÅTSFÖRBUNDET

**Du folkbåtsägare som ännu inte är medlem – kom med i vårt gäng.
Och få denna tidning 2 gånger per år, få veta vad som händer i Folkbåtsvärlden, kunna delta på våra träffar och stötta Folkbåtssegling i största allmänhet.
Enklast blir Du medlem via vår hemsida: http://www.folkbat.se/medlemskap.html
Årsavgiften är 300:– Plusgiro 437 58 45-7, Svenska Folkbåtsförbundet**

Välkommen

www.folkbat.se

FÖRBUNDSSTYRELSE

Ordförande:
Rolf Uppström
Dragonvägen 2
459 32 Ljungskile
Tel: 0734052233
rolf.upp@gmail.com

Vice Ordförande:
Lennart Magnusson
Näsets Vinkelväg 12
421 66 VÄSTRA FRÖLUNDA
Tel: 0708 609900
lennart.magnusson@me.com

Kassör och medlemsregister:
Göran Svensson
Heleneborgsgatan 44 B
117 32 Stockholm
Tel: 070-592 01 26
svensson@gs-elektronik.se

Ledamot:
Lars Wramner
Eklandagatan 1
422 55, Göteborg
Tel: 0760-021989
larswramner@gmail.com

Teknisk ansvarig och mätchef:
Pehr Ola Pehrsson
Kupolgatan 8
271 36 YSTAD
Telefon 0411-14859,
070-8577609
pehr.ola.pehrsson@telia.com

Tävlingssekreterare:
Hans Torlén
Sjökvarnsbacken 12
131 71 Nacka
Tel: 070 5170949
ht@enerplan.se

Övrig Ledamot:
Lars Evaldsson
Krapperupsvägen 290
263 76 NYHAMNSLÄGE
Tel: 0708 145578
lars.evaldsson@telia.com

NFIA technical chairman:
Lennart Magnusson
Se styrelsen

Redaktörer för Folkbåtsnytt:
Göran Svensson
Se styrelse
Per Hörberg
per.hrberg@samutveckling.se
Hans Melcherson

Ansvarig utgivare:
Rolf Uppsröm
Se styrelsen

KONTAKTPERSONER

Halmstad
Lars Evaldsson
Se styrelsen

Ostkusten
Göran Svensson
Se styrelsen

Västkusten
Rolf Uppström
Se styrelsen

Skåne
Pehr Ola Pehrsson
Se styrelsen

Webmaster
Alexander Bratt
ascbratt@gmail.com

Svenska Folkbåtsförbundet (SFF) är en ideell organisation som har till ändamål att tillvarata svenska folkbåtsseglares intressen i och utanför Sverige.
Förbundet är uppdelat i regionala Flottiljer, som skall verka lokalt för sina seglare. SFF är anslutet, dels som ett klassförbund till SSF – *Svenska Seglarförbundet* och dels till NFIA – *Nordic Folkboat International Association*, som är folkbåtsseglarnas internationella organ.

Redaktörer för detta nummer av Folkbåtsnytt är: Hans Melcherson, Göran Svensson och Per Hörberg
Nummer 1/2022 kommer i brevlådan i mitten av april. DEADLINE ÄR DEN 20 MARS
Välkommen med ditt bidrag